

ΗΜΑΘΙΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΕΡΟΙΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ Β' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 7

Θησέως 13, Αθήνα, Τ.Κ. 105 62, Τηλ.-Fax: 210 32 24 169, Κιν.: 694 400 94 79, E-mail: syllogosveriion@yahoo.gr

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010

Σχόλιο του Προέδρου του Συλλόγου μας

Το 2010 είναι μια δύσκολη χρονιά για όλους μας. Οι οικονομικές δυσκολίες που ανέκυψαν με τα φοροεισπρακτικά μέτρα που ελήφθησαν από την Πολιτεία, άγγιξαν όλη την Ελλάδα σαν άτομα και σαν σύνολα, ανεξαιρέτως ηλικίας, θέσεως και επαγγέλματος του καθενός. Ο Σύλλογός μας, σαν σύνολο και αυτός, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαιρέση.

Έτσι, λοιπόν, και ο Σύλλογός μας κατέβαλε, στο πλαίσιο των σκληρών οικονομικών μέτρων της Πολιτείας, το μερίδιο φόρου που του αναλογούσε, με τη μόνη διαφορά ότι, αυτό το μερίδιο φόρου για το έτος 2010 αποτελεί, περίπου, το ήμισυ του ετήσιου εισοδήματός του, ενώ για τα επόμενα χρόνια θα αποτελεί το 1/3ο αυτού. Αυτό το γεγονός, όπως καταλαβαίνετε, αποτέλεσε και αποτελεί μία τροχοπέδη, έναν ανασταλτικό παράγοντα, για την πραγματοποίηση πολλών δραστηριοτήτων και εκδηλώσεων του Συλλόγου μας.

Μάλιστα, το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την, κάθε χρόνο, αυξανόμενη μείωση των εσόδων του από τον, συνεχώς, μειούμενο αριθμό των μελών του, οι οποίοι, λόγω προχωρημένης ηλικίας, αδυνατούν να προσέρχονται, να συμμετέχουν στα δρώμενα του Συλλόγου και να καταβάλουν την ετήσια συνδρομή τους, επιδεινώνει ακόμη περισσότερο την οικονομική μας κατάσταση.

Με την έκδοση του «Ημαθίωνα», εφημερίδα του Συλλόγου μας, που όπως θέλω να πιστεύω, όλα τα μέλη μας τον χάρηκαν, τον αγάπησαν, και τον περιμένουν κάθε Τρίμηνο, προστετέθη ένα ακόμη σημαντικό έξοδο στα γενικά έξοδα του έτους. Έτσι, αν εξαιρέσουμε κάποιες ετήσιες συνδρομές από φίλους του Συλλόγου και της εφημερίδας μας, ο Σύλλογός μας δεν έχει άλλη πηγή εσόδων. Αρκεί, σε αυτή την ενότητα, να σας αναφέρω χαρακτηριστικά ότι, απευθυνθήκαμε σε τρία ξενοδοχεία και σε τρία εστιατόρια της Βέροιας, με την παράκληση να καταχωρήσουμε την επιχείρησή τους στα φύλλα της εφημερίδας μας, έναντι μικρής ετήσιας συνδρομής για το μέγεθος της επιχείρησής τους, και δεν λάβαμε απάντηση, έστω και αρνητική. Θα μου πείτε, σημεία των καιρών, δύσκολοι καιροί, ή, και τα δύο μαζί.

Τον Μάρτιο του 2011 θα αναλάβει νέο Διοικητικό Συμβούλιο και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τις αποφάσεις που θα λάβει, σχετικά με τη συνέχιση της έκδοσης του "Ημαθίωνα" καθώς και την εν γένει οικονομική πορεία του Συλλόγου. Το δικό μας Διοικητικό Συμβούλιο, ακόμη και «αίσιος εξόδοις», θα εκδώσει το τεύχος του 1ου Τριμήνου του 2011.

Θα επιθυμούσα, στον επίλογο του σύντομου αυτού σχολίου μου να εκφρασθώ αισιόδοξα, όπως στο πρώτο σχόλιό μου στο πρώτο φύλλο του "Ημαθίωνα" πριν 21/2 χρόνια, όταν αναλάβαμε τα καθήκοντά μας ως νέο Διοικητικό Συμβούλιο και υποσχεθήκαμε ότι, εμείς θα γίνουμε πολύ καλύτεροι. Ξεκινήσαμε δυνατά με αγάπη, πίστη και όνειρα, ανεβάσαμε τον πήχη ψηλά, κάναμε πολλά, τσα, ώστε η αναγνωρισιμότητα του Συλλόγου μας στην κοινωνία της Βέροιας να είναι πλέον δεδομένη, με αποτέλεσμα, η παρουσία του Συλλόγου μας να θεωρείται παρουσία τιμής, σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις, από τους κατά καιρούς διοργανωτές, όπως θα διαβάσετε στην στήλη του παρόντος φύλλου του "Ημαθίωνα", που αναφέρεται στις δραστηριότητες του

Συλλόγου. Αυτή η εξέλιξη μεγαλώνει την ευθύνη του Συλλόγου μας έναντι της πόλης μας Βέροιας.

Εμείς, επιθυμούσαμε να κάνουμε ακόμη περισσότερα, δε μπορούσαμε, όμως, να φαντασθούμε τη λαίλαπα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η οποία ενέσκηψε, απρόσκλητη από εμάς, ξεθώριασε και μαύρισε την ομορφιά των ονείρων μας. Κακά τα ψέματα, το όραμα, η πίστη και η αγάπη για δημιουργική έκφραση δεν αρκούν. Είναι απαραίτητος και ο οικονομικός παράγοντας.

Ο Σύλλογός μας προσέβλεπε πάντοτε στο δικό σας ενδιαφέρον, στη δική σας βοήθεια, στη δική σας συνεργασία. Γι αυτό σας παρακαλώ, επειδή δεν υπάρχει άλλος τρόπος απόκτησης εσόδων, αγκαλιάστε το Σύλλογο, βοηθήστε τουλάχιστον, όσοι έχετε τη δυνατότητα, ώστε να εγγραφούν νέα μέλη στον Σύλλογό μας. Τα περισσότερα μέλη μας γερνούν επικίνδυνα. Μην αφήσετε να γεράσει, να μαραζώσει και να σβήσει ο Ιστορικός Σύλλογός μας, ο Σύλλογος Βεροϊέων Αθηνών. Την παράκληση μας, να στέκεστε κοντά στο Σύλλογο, σας την απευθύνουμε πολλές φορές τα τελευταία δύο χρόνια. Κι όμως, μολονότι υπάρχουν αξιόλογα εγγεγραμμένα μέλη μας, αυτά, για δικούς τους πάντοτε λόγους, εξακολουθούν να στέκονται μακριά του τα τελευταία χρόνια.

Εύχομαι ο καινούργιος Πρόεδρος, με το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο, που θα εκλεγεί στις προσεχείς εκλογές, το Μάρτιο του 2011, να είναι πιο δυναμικός, πιο δημιουργικός και πιο τυχερός, ώστε να μπορέσει να διαχειρισθεί με καλύτερο και δημιουργικότερο τρόπο τα, υπάρχοντα και αυτά που θα προκύψουν στη συνέχεια, προβλήματα, να ενεργοποιήσει καλύτερα τα (α)διάφορα μέλη μας και να ανεβάσει τον πήχη των επιδόσεων του Συλλόγου ακόμη πιο ψηλά.

Τελειώνοντας, σας εύχομαι από καρδιάς Καλά Χριστούγεννα, Χρόνια Πολλά, Ευτυχισμένος ο καινούργιος Χρόνος, με Υγεία, Ειρήνη, Ευλογία. Αυτές οι Άγιες Ημέρες να φωτίσουν την καρδιά και την σκέψη όλων μας -

*Με αγάπη και εκτίμηση
Αρ. Ευάγγελος Βάτσος*

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΕΥΧΕΣ

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου
εύχονται

σε όλους, μέλη και φίλους του Συλλόγου, στις Αρχές της Πόλης μας, σε όλους τους Βεροϊείς και Ημαθιώτες γενικότερα, Καλά Χριστούγεννα, και να υποδεχθούν με υγεία, οικογενειακή όπως και ατομική ευτυχία τον καινούργιο χρόνο 2011.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ευτυχισμένος Γάμος

Αρχές Σεπτεμβρίου, το μέλος του Συλλόγου μας και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Κ. Πρωτόγερη Έφη τέλεισε τους Γάμους της μετά του κ. Τριανταφύλλου Ιωάννου.

Ο Πρόεδρος, εκφράζοντας τόσο τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου όσο και τα μέλη του Συλλόγου, εύχεται στο ευτυχισμένο ζευγος εδραίωση της οικογενειακής ευτυχίας, μακροημέρευση, υγεία, αρμονία και γαλήνη.

Γενική Συνέλευση

Την Κυριακή 17 Οκτωβρίου, στα γραφεία του Συλλόγου μας, πραγματοποιήθηκε η ετήσια Γενική Συνέλευση με θέματα, την έκθεση πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου δια το έτος 2009, τον Χρηματικό Απολογισμό, την Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής και την απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου πάσης ευθύνης δια το από 01/01/2009 μέχρι 31/12/2009 χρονικό διάστημα, όπως και την παράταση της θητείας, κατά ένα έτος, του παρόντος Διοικητικού Συμβουλίου.

Όλα τα θέματα εγκρίθηκαν ομόφωνα.

Ευχαριστήριο.

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, ευχαριστούν τον καθηγητή κ. Παύλο Πυρινό για την προσφορά προς τον Σύλλογό μας δύο εκ των συγγραφικών του έργων. Το βιβλίο « Βεροιώτικα Σημειώματα », και το βιβλίο « Έκατό χρόνια Προσφοράς της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Κυριών της Βέροιας ». Η ανάγνωση τους μας οδηγεί να κατανοήσουμε ευρύτερα την ιστορία της πόλης μας, και να την αγαπήσουμε περισσότερο.

Κάνουμε μια σύσταση στους αναγνώστες μας να τα διαβάσουν, για να θυμηθούν ή να μάθουν, ξεχασμένες ιστορίες και γεγονότα που συνέβησαν στην μακρόχρονη πορεία της πόλης μας.

Σε άλλη στήλη δημοσιεύουμε δύο αποσπάσματα από τα Βεροιώτικα Σημειώματα.

Προσφορά

Τα Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας προσέφερε από ένα υδροψύκτη στα παρακάτω Ιδρύματα της Βέροιας: α.) Πρωτοβουλία για το Παιδί, β.) Εργαστήρι Επαγγελματικής Κατάρτισης Λαζοχωρίου, γ.) Φιλανθρωπικό Σύλλογο " Παιδιά της Άνοιξης " δ.) Κέντρο Μεριμνας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες Βεροίας. Οι εν λόγω Υδροψύκτες περιήλθαν στο Σύλλογό μας από προσφορά εταιρείας, με ενέργειες και φροντίδα της Ταμίου του Συλλόγου μας κας. Χρύσας Μπουζίνη.

Συγχαρητήρια.

Μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων των Δημοτικών και Περιφερειακών εκλογών, με την τροποποίηση που επέφερε ο Καλλικράτης, στο νομό μας εξελέγησαν οι παρακάτω.

Ως Αντιπεριφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας, ο νυν Νομάρχης κ. Καραπαναγιωτίδης Κωνσταντίνος.

Η Δήμαρχος Βεροίας κ. Ουσουλτζόγλου Χαρούλα, επανεκλεγείσα Δήμαρχος του διευρυμένου πλέον Δήμου Βεροίας, όπως και ο Δήμαρχος Ναούσης Καραμπατζός Αναστάσιος για τον διευρυμένο Δήμο Ναούσης.

Ο Δήμαρχος Πλατέως κ. Δημητριάδης Φώτιος, εξελέγει ως Δήμαρχος του διευρυμένου Δήμου Αλεξανδρείας.

Ο Σύλλογος μας, συνεχάρη όλους του ανωτέρω δια του Τύπου της πόλης μας καθώς και με ιδιαίτερες επιστολές.

Εκδηλώσεις στην Βέροια.

Ελευθέρια.

Με έντονο προεκλογικό κλίμα έγιναν οι φετινές εκδηλώσεις των ελευθεριών της Βέροιας από τον τουρκικό ζυγό. Συμπληρώθηκαν 98 χρόνια από την ιστορική εκείνη μέρα της 16 Οκτωβρίου 1912, όπου ο Ελληνικός Στρατός ήρθε απελευθερωτής στην ένδοξη πόλη, αγαπημένο μέρος του Αποστόλου Παύλου.

Φέτος, η πόλη μας τίμησε τα ελευθέρια της με πληθώρα προσκεκλημένων προσώπων λόγω... προεκλογικού Καλλικράτη. Ο Σύλλογός μας πάντα παρών στις εκδηλώσεις της γενέτειράς μας, εκπροσωπήθηκε από την κ. Μανωλοπούλου Έλσα τόσο στην δοξολογία στην εκκλησία του Αγ. Αντωνίου όσο και στην κατάθεση στεφάνου στο Ηρώον της πλατείας Ωρολογίου.

Εορτή της 28ης Οκτωβρίου.

Καθόλου ευνοϊκός ο καιρός την ημέρα της Εθνικής Εορτής μας της 28ης Οκτωβρίου. Μέσα σε αρκετή βροχή έγινε η κατάθεση στεφάνων στο Ηρώον της πόλης. Ο καιρός επιδεινώθηκε με αποτέλεσμα να ματαιωθεί η παρέλαση και να στερήσει από τους Βεροιώτες αυτό το ξεχωριστό που νιώθουμε όλοι μας όταν βιώνουμε αυτού του είδους τις εθνικές εκδηλώσεις.

Ο Σύλλογος μας ήταν εκεί, όπως πάντα. Δεν ξεχνούμε τις ξεχωριστές μέρες και τις σημαντικές εκδηλώσεις που διοργανώνονται στην Βέροια.

ΗΜΑΘΙΩΝ

Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου Βεροϊέων Αθηνών

Τιμή Φύλλου 0,01 Ευρώ

Έτος 2", φύλλον 7"

Οκτώβριος - Δεκεμβριος 2010

Ιδρυτής - Ιδιοκτήτης

Σύλλογος Βεροϊέων Αθηνών

Υπευθυνος εκδοσης & συνταξης

Δρ. Βατσος Ευάγγελος

Τηλέφωνα επικοινωνίας

Τηλ. & fax : 210 32 .24 .169 Κιν.: 6944 00 94 79

e-mail: syllogosvericon@yahoo.gr

Εκτύπωση

ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.

Νέα Νικομηδεια Ημαθίας Τηλ.: 23310 90339, 90234

e-mail: karamanlidis@cyta.gr

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Εγκαίνια.

Μετά από πρόσκληση του Δήμου Βεργίνας, ο Σύλλογος μας έδωσε το παρόν στα εγκαίνια του ανακατασκευασμένου και με νέες αίθουσες Δημοτικό Σχολείο Βεργίνας. Ο κόσμος αρκετός, και εκτός από τον Δήμαρχο κ. Παπαυστόλου παρευρέθηκε ο Νομάρχης κ. Καραπαναγιωτίδης, νομαρχιακοί σύμβουλοι, διάφοροι προσκεκλημένοι και οι..... πρωταγωνιστές που δεν είναι άλλοι από τους μικρούς μαθητές, οι οποίοι με ζωγραφιές και ποιήματα έδειξαν την αγάπη τους και την χαρά τους για το νέο τους σχολείο, το οποίο όντως είναι στολίδι και από αρχιτεκτονική, η οποία το "δένει" με το περιβάλλον, καθώς και από αισθητική άποψη, δείχνοντας ότι όντως είναι Σχολείο. Μακάρι το Σχολείο αυτό να βγάλει μελλοντικούς μεγάλους επιστήμονες και κυρίως ανθρώπους χρήσιμους στη κοινωνία.

Σημείωση: Τα παραπάνω σχόλια που αφορούν την πόλη μας επιμελήθηκε η αντιπρόσωπος του Συλλόγου μας στην Βέροια κ. Μανωλοπούλου Έλσα.

Απονομή Τιμητικής Διάκρισης.

Την Τετάρτη 24 Νοεμβρίου, σε μια σεμνή τελετή, παρουσία του υφυπουργού κ. Γ. Νικητιάδη, που έγινε στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ από τον ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ (Π.Σ.Α.Τ.) απενεμήθησαν τα Αθλητικά Δημοσιογραφικά Βραβεία 2009-2010.

Η επιτροπή Αθλητικών Δημοσιογραφικών Βραβείων αποτελείται από τα ιερά τέρατα της Αθλητικής ειδησεογραφίας όπως, ο Βαγγέλης Φουντουκίδης, ο Πέτρος Λινάρδος, ο Ανδρέας Μπόμης, ο Κώστας Κομίνης, ο Νίκος Κατσαρός κ.α. Ανάμεσα στα πρόσωπα, που παρέλαβαν τα δημοσιογραφικά Βραβεία και τις τιμητικές διακρίσεις σε Αθλητικούς Συντάκτες - Συγγραφείς, υπήρχε και ένας δικός μας άνθρωπος.

Ο Σύλλογος Βεροϊέων Αθηνών ήταν εκεί παρόν, με τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα, για να μοιραστεί την χαρά της τιμητικής διάκρισης στο Βεροιώτη συγγραφέα, εκδότη της εφημερίδας "Βέροια", εκλεκτό φίλο του Συλλόγου μας, τον Γιώργο Γαλανομάτη, που τιμήθηκε για τη συγγραφή και έκδοση του πεντάτομου βιβλίου, που πραγματεύεται την Αθλητική Ιστορία της Βέροιας και όχι μόνο.

Ως Σύλλογος Βεροϊέων Αθηνών, εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια στο Γιώργο Γαλανομάτη για το συγγραφικό έργο, καθώς και τις θερμές ευχαριστίες μας για την υπόσχεσή του να προσφέρει ένα αντίτυπο του έργου του στο Σύλλογό μας, το οποίο θα κοσμήει τη μικρή μας βιβλιοθήκη εδώ στην Αθήνα.

Στη φωτογραφία, ο Γιώργος Γαλανομάτης με τον γιό του, τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα του Συλλόγου Βεροϊέων Αθηνών

Βράβευση

Η UNICEF, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας των Δικαιωμάτων του Παιδιού (20 Νοεμβρίου), απένειμε, σε ειδική τελετή στη Στοά του Βιβλίου, τα Βραβεία UNICEF 2010 σε σχολεία από όλη την χώρα.

Τα βραβεία σε μαθητές και σχολεία απονέμονται στο πλαίσιο του Προγράμματος «Τα Παιδιά Γράφουν και Ζωγραφίζουν τα Δικαιώματά τους», μέσα από το οποίο τα παιδιά των Δημοτικών και Νηπιαγωγείων δημιούργησαν βιβλία και εφημερίδες και ζωγράρισαν αφίσες, για το πώς τα ίδια αντιλαμβάνονται τα δικαιώματά τους.

Η φιλία, η αλληλεγγύη, η υγεία και περίθαλψη, το σχολείο, το γέλιο και η χαρά, είναι μερικά από τα θέματα που αναδεικνύουν τα παιδιά μέσα από τα έργα τους.

Βραβεύθηκαν, με τρία Βραβεία και δύο Διακρίσεις, Νηπιαγωγεία και Δημοτικά από όλη την Ελλάδα.

Μία από τις Διακρίσεις κατέλαβε το 8ο Νηπιαγωγείο της Βέροιας, με την αφίσα που συνέθεσε η μικρή Βάγια Δέλλα.

Η μικρή Βεροιωτοπούλα Βάγια Δέλλα μαζί με τις δασκάλες νηπιαγωγούς, την κ. Μαίρη Περηφανοπούλου και την κ. Βέτα Δάμτσιου, παρέλαβαν ολόχαρες την Τιμητική Διάκριση για την αφίσα, που ζωγράφισε η μικρή Βάγια με την επίβλεψή τους. Ο Σύλλογος μας ήταν εκεί, με τις παρουσίες του Προέδρου και του Γραμματέα, οι οποίοι χάρηκαν την επιτυχία και την διάκριση του 8ου Νηπιαγωγείου Βέροιας και έδωσαν τα θερμά συγχαρητήρια σε όλους του συντελεστές της επιτυχίας, και ιδιαίτερα στη μικρούλα Βάγια Δέλλα.

Στην φωτογραφία, η μικρή Βάγια, οι δασκάλες της και η Αφίσα - Πίνακας με την οποία πήρε την Τιμητική Διάκριση.

Αρτοκλασία.

Την Κυριακή 21 Νοεμβρίου, στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Κυρήκη και μέσα σε γενική κατάνυξη, έγινε η Αρτοκλασία και ο εκκλησιασμός του Συλλόγου μας. Παραβρέθηκαν το Διοικητικό Συμβούλιο και αρκετά από τα μέλη μας, όχι όμως όσα θα έπρεπε.

Μετά την Θεία Λειτουργία μεταβήκαμε στα γραφεία του Συλλόγου, όπου προσφέρθηκε καφές και περάσαμε αρκετή ώρα σε φιλική και παρεϊστική ατμόσφαιρα.

Λαύριο

Επιμέλεια: Κλήμης Όμηρος.

Πριν ένα χρόνο, η καθιερωμένη πλέον ετήσια Αρτοκλασία, συνδυάστηκε με μια ημερήσια εκδρομή στο Λαύριο. Κατά την διάρκεια της μετάβασης, ο Γραμματέας του Συλλόγου ετοίμασε και διάβασε ένα ενημερωτικό σημείωμα σχετικά με την ιστορία του Λαυρίου.

Τα λιγιστά μέλη που συμμετείχαν στην εκδρομή ενθουσιάστηκαν από αυτή την ενημέρωση, γι' αυτό κρίνουμε φρόνιμο να δημοσιεύσουμε αυτή την εργασία.

Πολλοί ακούμε για το Λαύριο, μα αγνοούμε ή έχουμε ξεχάσει την αρχαιότατη Ιστορία του.

Ας την θυμηθούμε λοιπόν.

«Σε μια γωνιά την Αττικής, εκεί που θα φθάσουμε σε λίγο, βρίσκεται το Λαύριο. Ίσως είναι λίγοι αυτοί που γνωρίζουν την ιστορία του, μια ιστορία 5.000 χρόνων, ιστορία συνδεδεμένη και με την οικονομία της χώρας.

Η λέξη Λαύριο προέρχεται από το «Λαύρα» που σημαίνει πέραςμα, και κατ' επέκτασιν μεταλλευτική στοά. Ο τόπος αυτός έμελλε να γράψει την ιστορία του πάνω στα μεταλλεία, από την αρχαιότητα μέχρι τα Λαυρεωτικά.

Η παρακμή της έντονης μεταλλευτικής δραστηριότητας επήλθε λόγω των πολέμων του περασμένου αιώνα και μετά από 120 χρόνια λειτουργίας, το 1989, φθάνει οριστικά το τέλος.

Η έκθεση «Λαύριο-Εικόνες Βιομηχανικής Μνήμης», που φιλοξενήθηκε πρόσφατα στο Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα (Παλαιό Πιλοποιείο Πουλόπουλου) στο Θησείο με την υποστήριξη της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής, «άνοιξε την πόρτα» ώστε το κοινό να επισκεφθεί τα Μεταλλεία Λαυρίου, που σήμερα με το Ορυκτολογικό Μουσείο (θα το επισκεφθούμε μετά τον εκκλησιασμό), είναι Βιομηχανικό Πάρκο, γεμάτο, όμως, αναμνήσεις για τους παλαιότερους.

Από τις μεταλλευτικές φλέβες της Λαυρεωτικής «τράφηκαν» τρεις πολιτισμοί. Ο Κυκλαδικός, ο Μινωικός, και βεβαίως η Αθήνα.

Από το ασήμι του Λαυρίου κατασκευάστηκαν οι 200 τριήρεις με τις οποίες οι Αθηναίοι με τους υπόλοιπους Έλληνες συνέτριψαν τον περσικό στόλο το 480 π.χ. στη Σαλαμίνα, σώζοντας τον ελληνικό πολιτισμό και την, οικουμενικής αξίας, συνέχειά του.

Επίσης, κοντά στον ατμοηλεκτρικό σταθμό της ΔΕΗ υπάρχει το Θορικό με το αρχαίο θέατρο, τα λατομεία και διάφοροι οικισμοί με ιστορία τριών και πλέον χιλιάδων ετών.

Με τον άργυρο του Λαυρίου χτίστηκαν τα μεγάλα μνημεία της εποχής, μετά το 508 π.χ., όταν γεννάται η Αθηναϊκή Δημοκρατία, ενώ το νόμισμα της εποχής που εικόνιζε τη λαυρεωτική γλαύκα ήταν πανίσχυρο.

(1) Ιταλός Σερπιέρι και η ίδρυση της Γαλλικής Εταιρείας.

Την κλασική αρχαιότητα διαδέχθηκαν δεκατρείς αιώνες σιωπής, για να ξαναζωντανέψει η περιοχή το καλοκαίρι του 1860, όταν την επισκέπτεται ο ορυκτολόγος Ανδρέας Κορδέλλας και διαπιστώνει ότι υπάρχουν εναπομείναντα χρήσιμα μεταλλεύματα, όπως μολύβι και άργυρος στις αρχαίες σκωρίες, τα άχρηστα, δηλαδή μεταλλεύματα της καμίνευσης. Ο Ιταλός I. B. Σερπιέρι κατανοεί την σημασία της

διαπίστωσης και το 1864 ιδρύει την μεταλλουργική εταιρεία «Serpiéri-Roux Fraissinat C'E», η σύγκρουση της οποίας με το ελληνικό κράτος έμεινε γνωστή ως «Λαυρεωτικό Ζήτημα».

Αποτέλεσμα ήταν να μετονομασθεί η εταιρεία από τον τραπεζίτη Ανδρέα Συγγρό σε «Εταιρεία Μεταλλείων Λαυρίου», ενώ το 1876 ο Σερπιέρι θα ιδρύσει τη Γαλλική Εταιρεία Μεταλλείων (Compagnie Francaise des Mines du Laurium) στη θέση Κυπριανός.

Όλα αυτά συνθέτουν την εικόνα της πρώτης βιομηχανικής πόλης (Company Town) της Ελλάδος και ενός από τα σπουδαιότερα μεταλλευτικά και μεταλλουργικά κέντρα του κόσμου.

Δεν είναι τυχαίο ότι το Λαύριο :

- Ήταν η πρώτη ελληνική πόλη που χρησιμοποίησε το 1882 το τηλέφωνο και η πρώτη που ηλεκτροφοτίστηκε με λάμπες βολταϊκού τόξου πέντε χρόνια αργότερα.

Η εγγραφή των μετοχών ήταν η πρώτη χρηματιστηριακή πράξη που έγινε στην Αθήνα και μιας και δεν υπήρχε

- Χρηματιστήριο, ο τόπος της αγοραπωλησίας ήταν το καφενείο η «Ωραία Ελλάς» !...

- Ο πρώτος ελληνικός σιδηρόδρομος (1884) συνέδεε το Λαύριο με την Αθήνα.

- Ο ελληνικός συνδικαλισμός έχει γενέτειρά του το Λαύριο, που αποτέλεσε το χώρο διαμόρφωσης της πρώτης γενιάς βιομηχανικών εργατών, τεχνικών και εργοδηγών.

Ενώ, λοιπόν, η ανάπτυξη δημιούργησε θετικές προοπτικές στο Λαύριο, ο πλούτος ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με τη ζωή των εργατών που ήταν πολύ σκληρή, αφού τα ωράρια ήταν εξαντλητικά και οι μισθοί πενιχροί.

Ο πληθυσμός του Λαυρίου να σημειωθεί ήταν ετερογενής και δημιουργήθηκε με την εισροή εργατών και άλλου προσωπικού των εταιρειών από το εξωτερικό, όσο και από διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Τη σημαντικότερη μετανάστευση από το εξωτερικό αντιπροσώπευαν οι Ιταλοί μηχανικοί και εργοδηγοί και οι Ισπανοί καμινευτές, ενώ από το 1887 μέχρι το 1892 Μανιάτες δημιούργησαν το συνοικισμό της Νεάπολης.

Το Νυχτοχώρι, ήταν η παλαιότερη συνοικία του Λαυρίου μετά το Ψαροχώρι του Κυπριανού. Όπως δηλώνει η ονομασία, η συνοικία χτίστηκε βασικά τις νυχτερινές ώρες (!), γιατί αυτές ήταν οι μόνες ώρες που είχαν στη διάθεσή τους οι εργαζόμενοι

Η εξόρυξη των μεταλλευμάτων γινόταν έξω από το Λαύριο, κυρίως στην Πλάκα και την Καμάρτζα, και χρειάστηκε η σιδηροδρομική γραμμή των ορυχείων με την πολη, όπως και η σύνδεση των εργοταξίων μέσα στο ίδιο το Λαύριο.

Αποσπάσματα

Από τα Βεροιώτικα Σημειώματα

Του Παύλου Δ. Πυρινού

1. Νέα στοιχεία για τη μεγάλη πυρκαγιά της Βέροιας (1864)

Ερευνώντας τους κώδικες της Ιεράς Μητρόπολης Βεροίας, διεπίστωσα ότι σ' έναν από αυτούς καταγράφονται σημαντικές και αξιόλογες πληροφορίες για την μεγάλη πυρκαγιά της Βέροιας, στις 14 Αυγούστου 1864.

Όπως είναι γνωστό, ένα θλιβερό γεγονός που συντάραξε την Βέροια και ζημίωσε πολύ τους Βεροιώτες, είναι το γεγονός της πυρκαγιάς του 1864, η οποία είχε την αρχή της από ένα μαγαζί, όπου είναι σήμερα το σπίτι του Τσανάκα στην αγορά.

Η πυρκαγιά διαδόθηκε αστραπιαία. Κάθε προσπάθεια για την κατάσβεση της φωτιάς ήταν χωρίς αποτέλεσμα.

Κατά την παράδοση, η πυρκαγιά αυτή βρήκε την πόλη της Βέροιας χωρίς κατοίκους, γιατί όλοι είχαν πάει στο μοναστήρι της Καλής Παναγίας (Παναγία Δοβρά) εξ αιτίας της γιορτής της κοιμήσεως της Θεοτόκου, που άλλοτε ήταν μεγάλο θρησκευτικό πανηγύρι για όλη την περιφέρεια της Βέροιας.

Το 1940, ο Λώλης Σμυρλής, ψάχνοντας τα εκκλησιαστικά βιβλία των εκκλησιών της Βέροιας, βρήκε σ' ένα ευαγγέλιο μια «ενθύμηση» που μαρτυρούσε τη χρονολογία και τα αποτελέσματά της, την οποία δημοσίευσε στα

«Μακεδονικά».

Λόγω της σπουδαιότητας της « ενθύμησης », αναδημοσιεύουμε το κείμενό της όπως έχει με την ορθογραφία του :

<< Β' της ημέρας

Ημέρα Παρασκευή

Εις τα 8 ώρας ά

Κατά τω 1864 Αυγούστου 14

Εγνηεν μνια μεγάλης και τρομερής πυρκαϊάς εις την πόλιν Βέροϊαν, εκάησαν σπίτια υπέρ τα 100 και εργαστήρια και εμπορικά καταστήματα συμποσούμενα υπέρ τα 300.

Εκαταναλώθησαν εις το πυρ οκτώ εκκλησίας, καθώς και η Μητρόπολις και το Ελληνικόν Σχολείον

Εκήκεν η βιβλιοθήκη, θαυμαστή και εξακουστή εις τα περίξ πόλεις της Μακεδονίας.

Και ταύτα εγράφησαν παρ' εμού του Γρηγορίου Παπαθεοκλήτου δια ενθύμησην πάντων των αναγνωστών >>.

Από την «ενθύμηση» αυτή φαίνεται το μέγεθος της καταστροφής και η δεινή οικονομική θέση που βρέθηκαν πολλοί Βεροιώτες.

Εξ αιτίας της κατάστασης αυτής, συγκάλεσε ο Μητροπολίτης Βεροίας Σωφρόνιος τη Δημογεροντία, σε συνεδρία, από την οποία ορίστηκε η επιτροπή επί των συνεισφορών και διαθέσεως αυτών στους αναξιοπαθούντες Βεροιώτες, εξ αιτίας της πυρκαγιάς.

Σημείωση : Το κείμενο τελειώνει με τα μέλη της επιτροπής, τις δωρεές, και προσφορές στους αναξιοπαθούντες Βεροιώτες καθώς και τις Παραπομπές.

2. Το πρώτο Αθλητικό Σωματείο της Βέροιας ο Γυμναστικός Σύλλογος «ΘΗΣΕΥΣ» 1904.

Όταν πριν από 25 χρόνια έγραφα για το πρώτο αθλητικό

σωματείο της Βέροιας « Ο ΘΗΣΕΥΣ», δεν πίστευα ότι θα γινόταν αφορμή, ώστε ο Γιώργος ο Γαλανομάτης, συγγραφέας του δίτομου έργου « Ιστορία του ποδοσφαίρου στην Βέροια », να ανατρέψει τα ιστορικά δεδομένα της ιστορίας του Ελληνικού ποδοσφαίρου γράφοντας, ότι το ποδόσφαιρο ξεκίνησε στον ελλαδικό χώρο το 1904, από τη Βέροια.

Το έργο του Γιώργου Γαλανομάτη είναι μοναδικό στο είδος του για τα ποδοσφαιρικά δρώμενα της Βέροιας. Έργο μοναδικό και αξιόλογο. Τίμησε μ' αυτό όλους όσους εμπλέκονται στα ποδοσφαιρικά δρώμενα, τον εαυτό του και περισσότερο τη γενέτειρά του, Βέροια. Είναι άξιος πολλών συγχαρητηρίων.

Με αφορμή το γεγονός αυτό, θα παρουσιάσω (περιληπτικά) το πρώτο αθλητικό σωματείο της Βέροιας, το Γυμναστικό Σύλλογο, με την ονομασία «ΘΗΣΕΥΣ».

Η Βέροια ήταν μια από τις πρώτες επαρχιακές πόλεις, η οποία, στους δύσκολους καιρούς της δουλείας, έδωσε ώθηση στην πνευματική και καλλιτεχνική πρόοδο, με την ίδρυση διαφόρων Σωματείων.

Κατά τις έρευνές μου στο Αρχείο της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, επεσήμανα αρχαικό υλικό σε κώδικα σχετικό με την ίδρυση και δραστηριότητα του πρώτου στη Βέροια αθλητικού σωματείου με το ιστορικό όνομα «ΘΗΣΕΥΣ».

Το σωματείο αυτό ιδρύθηκε τον Μάρτιο του 1904, πρωτοστατούντος του αειμνήστου Αναστ. Εμμ. Χριστοδούλου. Το πιο σπουδαίο όμως είναι ότι εισήγαγε στην πόλη μας το ποδόσφαιρο, που παιζότανε τότε στην Εληά.

Η ελληνική ονομασία του σωματείου «Γυμναστικός Σύλλογος «Ο ΘΗΣΕΥΣ» εν Βεροία, έτος ιδρύσεως 1904» και η σφραγίδα του έχοντας στο μέσον το Δισκοβόλο, φανερώνουν το πνεύμα της αρχαιολατρίας, που χαρακτήριζε τον υπόδουλο Ελληνισμό της Μακεδονίας κατά την εποχή αυτή.

Με τις ελληνικές ονομασίες των συλλόγων προσπαθούν να τονώσουν το ηθικό φρόνημα των κατοίκων και να αναπτερώσουν το ηθικό τους.

Στο πρακτικό της 11ης συνεδρίας (19-09-1904) αναφέρονται τα κυριότερα επισημισθέντα άρθρα του κανονισμού του σωματείου. Ακόμη, αποφασίστηκε, την πρώτη Κυριακή του Μαΐου να γιορτάζει ο σύλλογος την επετείο του.

Ιδρυτές και Πρόεδροι του Σωματείου

Ως ιδρυτικά μέλη αναφέρονται οι :

1. Αναστ. Ε. Χριστοδούλου, 2. Κω. Κανάκης, 3. Μέρκ. Μ. Γουρλομάτης, 4. Δημ. Α. Γεμιτζόγλου, 5. Εμμ. Παπαδήμας, 6. Εμμ. Φουντούκας, 7. Απ. Ζαφάρας, 8. Λέων. Δ. Χατζηνικολάου, 9. Μερκ. Τζίκας, 10. Γεώργ. Τριανταφύλλου, 11. Γεώργ. Καραγεωργίου, 12. Λεων. Γ. Βελτσιδής, 13. Θωμάς Ο. Μαρμαράς, 14. Εμμ. Ν. Βλάχος, 15. Ιωάννης Κ. Μαυρμπουργής, 16. Θωμάς Τσιράκογλου.

Ως πρόεδροι αναφέρονται οι :

1. Εμμ. Φουντούκας (2-4-1904 έως 10-10-1904), 2. Αναστ. Κατσαμάκας (10-10 -1904 έως 16-10-1905), 3. Δημ. Αντ. Γεμιτζόγλου (16-1 -1905 έως ::::)

Το τελευταίο πρακτικό φέρει ημερομηνία 30-10-1905

Σημείωση: Η συνέχεια του κειμένου αποτελείται από την πολύπλευρη δράση του Σωματείου, που επιφυλασσόμεθα σε άλλη δημοσίευση.

Εν Μονάχῳ

Γράφει ο Δημήτρης Κλήμης

Η κυρία Μαρία, ξεριζωμένη Πόντια, δύο φορές ένοιωσε την προσφυγιά. Η δεύτερη ήτο το 1940, διωγμένη από τους Βουλγάρους από τα χωριά της Αράμιας. Μεγαλογυναίκα γερασμένη, ρίζωσε στη Βέροια, έγινε εργάτρια γης, ξενοδούλευε σκυμμένη στο χώμα. Θεοφοβούμενη και κοντά στα εξήντα της, θέλησε να κάμει το τάμα της, να προσκινήσει τους Αγίους Τόπους, στην Ιερουσαλήμ.

Έτσι λοιπόν, αφού πήγε και γύρισε, και έκαμε το Χατζηλίκη της, πήρε το προσωνυμίο Χατζής - Χατζάβα Μαρία. Ως τα βαθιά γεράματα, μέχρι που το καντήλι της σβώθηκε, εκεί στην Κομνηνών της Καλλιθέας έμενε, σ' ένα χαμηλό ισόγειο σπιτάκι, με ασβεστωμένους τοίχους, που το φως του ήλιου δεν μπορούσε να ξεκολλήσει απ' αυτούς ολημερίς.

Εργατική, από το ξημέρωμα σάλεψε στην αυλή της, όταν ακόμη ο Αυγερινός αγρυπνούσε και μέσα στην άγια πρωινή γαλήνη, γονατιστή

«εκ νυκτός όθριζε τον Θεόν».

Με τις πρώτες σιταρήθρες να κορφοπετούν, έστηνε τοιχάκια, μικρά ξερουντούβαρα, τα ύψωνε, τα στέργιωνε και μάζευε εκεί το λιγοστό κατάστεγνο, σβολιασμένο κοκκινόχωμα, το ξεδιάλεγε από τις μικρές ή μεγάλες πέτρες, κι όταν πάλι το τσαπί της ξαναχτυπούσε, τα νέα στειρολίθαρα σωσμό δεν είχανε...

Μια στεγνή, στενή λιτοδίαιτη γης φάνηκε. Ένα μικρό περιβόλι, κάθε πρωινό, άχνιζε μέσα στην πρωινή αχλή, και μικρές κόκκινες τριανταφυλλιές, όμορφες κυμάτιζαν με τον πλούσιο καρπό τους, τα ηλιοθρεμένα τριαντάφυλλα, να λυγούν τους μακρύς μίσχους τους ανάερα, προς τα κάτω, ενώνοντας τη μυρωδιά τους, με τους μενεξέδες και τα συντρόφια τους, τους πανέμορφους πανσέδες, μικρές πράσινες τούφες, με τριγωνικά μεγάλα πέταλα του άνθους, μωβ, κίτρινα, άσπρα χρώματα, στην ίδια βελούδινη πλευρά τους. Οι γλάστρες με τον βασιλικό τριγύρω και οι κατιφέδες με τ' αγιόκλημα, κίτρινα ανθάκια μυρωμένα στην εποχή τους. Μοναδικά στολίδια, ατίμητα γιορντάνια με τις μικρές δροσούλες της νύχτας, κολλημένες επάνω τους, ερωτικές στάλες, μοίραζαν απλόχερα τη χάρη της ομορφιάς τους, στο βλέμμα.

Λίγο πιο μακρινά, στην αρχή της οδού Κομνηνών, θρόνιαζε ένα μέρος - τόπος, βαθιά σκιερό, λιτό με θεϊκή ερημιά, με υψηλά πλατάνια και το αγριογιασεμί με τις περικοκλάδες του να στοιχίζει φυσικές πέργκολες, μικρή ερωτική λαγκάδα, πνιγμένη στο άγριο πράσινο με αγριόδεντρα και αγριοπούλια που αναπετάριζαν μέσα στα πυκνά φυλλάματά τους ατελείωτα, ακόμη και τις νύχτες, όταν γάργαρο το φεγγάρι ψηλά ταξίδευε και με ανείπωτη τρυφεράδα τα χρυσοφέγγιζε...

Ένα μέρος του ήταν βαρκό, με το νερό νάχει καταμουλιάσει το χώμα, με φυτρωμένο μπόλικο ψαθί ψηλωμένο και καλαμιές. Όταν διέσχιζα τον καλαμιώνα, τα καλάμια λύγιζαν στο πέρασμά μου και φυλούσαν τα νερά. Στο σκύψιμό τους, σιγαλήνά θρόιζαν και μουρμούριζαν. Σκεπτόμουνα σε ποια γλώσσα μιλούν !!! Ήταν τότε η παρθένα έκταση γης, που σήμερα την σκεπάζει η Εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, με τα τιμμένα της ένα γύρω, και η διπλανή Δημοτική παιδική χαρά, μεγάλη, όμορφη και άνετη. Εντυχώς... Εκεί μέσα είχαν σμίξει και συμπιλωθεί όλα αυτά, χρώματα, ήχοι, δένδρα, πουλιά και είχαν συνθέσει στο ακέραιο τον Θεό με την αρμονία του. Εδώ στο κρῆσπεδο του Θεού, όταν η μέρα κοντόσωνε στο τέλος της

η Χατζάβα Μαρία, εύρισκε σε μια άκρη του, σ' ένα βραχάκι, το κουράγιο της. Βαριά τα βαθιά γεράματα, όπως βαρύ και ασήκωτο το κουμάρι όταν γέμιζε νερό από την βρύση, με την κουκουνάρα - πόμα να κρέμεται σαν κουδούνι αλάωλο, από το λαιμό του.

Τη βαθιά της πίστη στο Θεό και την εκτυφλωτική του λάμψη στην καρδιά της, την φυλαγε και την χάριζε τη στιγμή που θα γροικούσε τον Χάρο να ζυγώνει. Οι συγκινήσεις από τις λέξεις αγάπη, ταπεινώση, χρέος, Θεός, παράδεισος, την συνετάραζαν και με το μικρό γλυκό χαμογείλι της έδινε την βεβαιότητα, ότι όλα αυτά από χρόνια είχαν σβολιάσει μέσα της βαθιά και ρίζωσαν, μικρά στρουφά κεντιδία, όπως ακριβώς οι φύτες των σπόρων, που φουσκώνουν από τη βροχή και ξεμυτίζουν σαν πράσινα λοξολυγισμένα αγκίστρια που ζητούν αρπαχτά να βυζάζουν χώμα και να στεργιώσουν...

Η Χατζάβα Μαρία, κρατώντας πάντα ένα κλωνί βασιλικό, μονομιλούσε όταν αργοβάδιζε. Είχε την συνήθεια αυτή, ώρες μόνη της να μονομαχεί και να αντιπαλεύει, με όσα της φαινότουσαν παράξενα, έξω από τα καθημερινά της. Πολλές φορές φωναχτά μιλούσε για την καλοσύνη του Θεού, που συγχωρεί τις ανθρώπινες κακίες, για τον κόρφο του Θεού που χωράνε όλοι.

Είχε μεγάλο καημό με μια εικόνα αγίων, που της χάρισανε σε κάποιο Μοναστήρι, που ήτο ζωγραφισμένη όχι με την συνηθισμένη βυζαντινή αγιογραφία, αλλά που παρουσίαζε αγίους Ροδομάγουλους και Χορτασμένους με λαδωμένες χωρίστρες στα μαλλιά τους και μια ανάλογη μορφή Παναγίας με μπούστο Βαβαρέζας, έτοιμη θαρρείς για τσάμικο...

Ευλογούσε τον θάνατο και τον περίμενε, χωρίς μεγάλες ψυχικές έγνοιες κι όταν η κουβέντα τόφερνε, το πρόσωπό της το κάλυπτε ένα γλυκό φωτοχαμόγελο σαν να έμπαινε στον παράδεισο...

Τελευταία φορά συναντηθήκαμε, εκεί στο συνηθισμένο της γιατάκι. Στην αυλή της κάτω από την μυρωμένη σκιά που άφηνε το Αγιόκλημα. Ανασηκώθηκε από το σκαμνί της, ξεκύρτωσε τη λυγισμένη μέση της, άνοιξε τα χέρια της, αγκαλιαστήκαμε. Μου έδωσε σκαμνάκι, κάθισα. Η ημέρα ζεστή, ο ήλιος έλαμπε στη δύση του, την κοιτάξα. Καθαρή δεν μύριζε ξινίλα ούτε λιβάνι. Αδύνατη μόνο, τα μικρά της μάτια λόξευαν, μαύρες στενές ελιές, μέσα στις ζάρες του προσώπου της. Κι όταν μίλησε η φωνή της, ήταν γεμάτη παράπονο, ενδιαφέρον, ερωτική. Με ρώτησε με τα πιο άγια λόγια: Μερ εχάθες γιαβρίμ; Της απήντησα στη Γερμανία, εν Μονάχῳ, χαριτολογώντας. Συννέφιασε, σκέφτηκε και γεμάτη φροντίδα έδωσε τη δική της εξήγηση.

«Στη Γερμανία, ένας και μοναχός».

Από τότε φίλε Αναγνώστη, ο Καιρός έγινε πουλί, και η Αγάπη πλούτισε την ψυχή, κι ας μένει φυλακισμένη μέσα στη σάρκα. Έγινε αστραπή, φώτισε, κι ένας αμόλευτος αέρας, ακατοίκτητος θαρρείς, φύσηξε δυνατά και η ζωή φάνηκε μ' ανθρώπινη έγνοια.

Μερ εχάθες γιαβρίμ;

Το συναίσθημα, της τότε ώρας και στιγμής για μενα, κούμπωσε εκεί και δεν ξεκουμπώνει... Γίνεται κόμπος στο λαιμό μπορεί και λυγμός...

Μερ εχάθες γιαβρίμ; !!!

Κουμάρι: στάμνα, πήλινο λαγίγι.

ΣΟΝΙΑ - ΣΟΦΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ Μέρος 2^ο

Η πρώτη Ελληνίδα Αλεξιπτωτίστρια

Τον Νοέμβριο του 1941 ήταν πιο τυχερή. Έπειτα από περιπετειώδες ταξίδι Πειραιάς - Τήνος - Σάμος - Κουσάντασι (Τουρκία) - Κύπρος - Χάιφα που διήρκησε 2,5 μήνες, ετοιμάστηκε να προσφέρει για δεύτερη φορά τις υπηρεσίες της προς την πατρίδα της. Θα φθάσει στο Κάιρο στις 8 Μαρτίου 1942 και με προσωπική αναφορά της στον Πρωθυπουργό Εμμαν. Τσουδερό ζητά να καταταχθεί στον Ελληνικό Στρατό. Έτσι διορίζεται ως Αδελφή Νοσοκόμος Α' Τάξεως στο νοσοκομείο της Αλεξάνδρειας. Θα την βρούμε μετά ένα μήνα προϊσταμένη του χειρουργικού τμήματος στο στρατιωτικό νοσοκομείο της Χεντέρας. Επί δεκάμηνο προσφέρει ανεκτίμητες υπηρεσίες στους τραυματίες ασθενείς του πολέμου στη Μέση Ανατολή.

Τον Απρίλιο του 1943 μεταβαίνει στο Κάιρο, παρουσιάζεται στον Πρωθυπουργό Τσουδερό και ζητά να καταταγεί σε μονάδα Καταδρομών (1) **, ποθούσα πιο ζωντανά, πιο αποτελεσματικά να υπηρετήσω την Ελλάδα μου, που σαν ματοβαμμένη μάνα νόμιζα πως με καλούσε**.

Με παρέμβαση του Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών, η Σόνια γίνεται δεκτή στην "Intelligence Service" και αρχίζει την εκπαίδευση της στο Ειδικό σχολείο που λειτουργούσε στη Χάιφα.

Εκεί εκπαιδεύτηκε σε θέματα πληροφοριών, κρυπτογραφήσεων, ασυρμάτου. Στη συνέχεια, στη Ναζαρέτ στη Σχολή της Βρετανικής Αεροπορίας εκπαιδεύτηκε ως αλεξιπτωτίστρια, μετά δε την εκτέλεση τεσσάρων ημερησίων αλμάτων και ενός νυκτερινού, πήρε το πτυχίο και κατέστη όχι μόνο η πρώτη αλλά και η μοναδική Ελληνίδα αλεξιπτωτίστρια καθ' όλη τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Σε λίγες μέρες, ετοιμάζουν στο Κάιρο την κατάσκοπο Σόνια να πέσει με αλεξίπτωτο στην κατεχόμενη Ελλάδα. Και την 1η Ιουλίου 1943 ξεκινά από την Ντέρνα της Λιβύης ένα μεταγωγικό "Χάλιφαξ" με τους λίγους τολμηρούς και τη Σόνια με τη στολή παραλλαγής, την κάσκα και το αλεξίπτωτο στην πλάτη.

Γύρω στις 2 π. μ. το αεροπλάνο έκοβε βόλτες πάνω από το Βίτσι. Και όταν ο επικεφαλής Βρετανός άνοιγε την πόρτα πτώσεως, η Σόνια πρώτη εγκατέλειψε το αεροσκάφος για να προσγειωθεί κάπου κοντά στην κατεχόμενη, από τους Γερμανούς, Φλώρινα. Τι συγκλονιστικά αισθήματα να την κατείχαν όταν το όραμα της για μια υπερβατική προσφορά στην πατρίδα γίνεται πραγματικότητα.

Οι κομάντος άρχισαν αμέσως δουλειά. Και η Σόνια πότε μεταμφιεσμένη ως ζητιάνη, πότε ως χωριάτισσα κατέβαινε από το κρυσφύγετό της σε κατοικημένες περιοχές και συνέλεγε πληροφορίες για τις κινήσεις, τις θέσεις του εχθρού που μεταδίδονταν με τον ασύρματο στο Κάιρο. Επί δύο μήνες το κλιμάκιο των κομάντος συνεχώς περιφερόταν σε μια ευρεία περιοχή της Πίνδου, όταν μια μέρα έπεσε πάνω σ' ένα γερμανικό φυλάκιο. Συνελήφθησαν όλοι μαζί με τα πειστήρια (ασύρματος, κώδικες). Τους βασάνισαν κατά την ανάκριση, τους καταδίκασαν σε θάνατο και τους έκλεισαν σε ένα στάβλο με σκοπό να τους εκτελέσουν τα ξημερώματα! Διαφορετικά όμως είχε αποφασίσει ο Θεός. Η τ α ν 4 και 20 το πρωί όταν ο Γερμανός σκοπός - ασφαλώς αντιχιτλερικός - τους άνοιξε τη πόρτα του κρατητηρίου και όλη η ομάδα - με το Γερμανό μαζί - έφυγαν στο παρακείμενο δάσος για να ενωθούν με τους αντάρτες που δρούσαν στην περιοχή.

Το Κάιρο τότε τους ειδοποίησε να κατευθυνθούν προς τη Νεραίδα της Κυρδίτσας - όπου το κρυφό συμμαχικό αεροδρόμιο - για να επιστρέψουν στη βάση τους. Εκεί όμως γινόταν επείγουσα διεύρυνση της πίστας προσγείωσης και η Σόνια βρέθηκε επικεφαλής γυναικών από τα γύρω χωριά που εκτελούσαν τις χωματουργικές εργασίες. Ήταν δε η Σόνια μοναδική στο να συντονίζει και να κατευθύνει υφισταμένους της! Επιστρέφοντας αεροπορικά, μετά παραμονή έξη μηνών στην κατεχόμενη Ελλάδα

, έγινε δεκτή με ενθουσιασμό στο Κάιρο όπου την κατέταξαν στο "Εθελοντικό Στρατιωτικό Σώμα Ελληνίδων" με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού.

Κατά το διάστημα Ιανουαρίου - Οκτωβρίου 1944, η Σόνια εξετέλεσε απόρρητη αποστολή στην Κρήτη. Αυτό προκύπτει από τα αρχεία του Υπ. Βιομηχανίας. Το είδος της αποστολής της ως κομάντος με υποβρύχιο, η πτώση με αλεξίπτωτο δεν αναφέρεται.

Μετά την απελευθέρωση και την άφιξη της κυβέρνησης Παπανδρέου στην Ελλάδα, η Σόνια Στεφανίδου ακολούθησε το κλιμάκιο του Υπ. Εξωτερικών στο οποίο υπηρέτησε μερικούς μήνες. Πολλά τα πολεμικά παράσημα που της απονεμήθηκαν, ελληνικά, βρετανικά καθώς και το Αριστείο Ανδρείας. Πολλά βιβλία, ελληνικά και ξενόγλωσσα, θα αναφερθούν στην ηρωική της δράση παρ' όλο που η ίδια δεν επεδίωξε την δημοσιότητα, γιατί θεωρούσε ότι υπηρέτησε την πατρίδα μόνο. Ένα παράδειγμα και μόνο το μαρτυρεί. Όταν τον Δεκέμβριο του 1943 επέστρεψε στο Κάιρο, οι Βρετανοί της πρόσφεραν 300 χρυσές λίρες ως δώρο. Και η αγέρωχη - ασυμβίβαστη Σόνια θα γράψει αργότερα: "Εγώ φυσικά, τα ηρνήθηκα διότι θεώρησα για μίαν Ελληνίδα ήτο ράπισμα η πληρωμή δι' ότι έκαμε δια την πατρίδα της και τας ηρνήθηκα".

Αλλά η μεγάλη πατριώτισσα, όταν έγιναν τα γεγονότα της Κων/πόλεως το 1955 - λόγω του Κυπριακού - η Σόνια Στεφανίδου, επέστρεψε το Βρετανικό παράσημο στην Αγγλική Πρεσβεία στην Αθήνα! Αυτά τα ολίγα για την άγνωστη, αλλά μεγάλη Ελληνίδα.

Μετά την επιστροφή της στο Υπουργείο Βιομηχανίας - αφού οι Αμερικάνοι νωρίς το 1945 είχαν απορρίψει αίτησή της να χρησιμοποιηθεί ως αλεξιπτωτίστρια στο θέατρο Πολέμου στον Ειρηνικό-, εργάστηκε στη Δ/νση Διοικητικού ως Τμηματάρχης μέχρι 31 - 12 - 1967 οπότε συνταξιοδοτήθηκε, και έζησε στο διαμερισμάκι της μέχρι το τέλος της ζωής της, στις 22 Αυγούστου 1990.

Σαν συμπλήρωμα, από τον επίλογο της εργασίας του Στρατηγού: « Η Στεφανίδου, ωστόσο, είχε ένα επί πλέον προνόμιο: να είναι η πρώτη και η μοναδική για την εποχή εκείνου του πολέμου Ελληνίδα Αλεξιπτωτίστρια και μάλιστα με πολεμικό άλμα στο ενεργητικό της, ένα σπάνιο πράγματι προσόν για μια γυναίκα, η οποία μάλιστα υπήρξε πρωτοπόρος στη ειδική και επικίνδυνη εκείνη εκπαίδευση. Επίσης, είχε την εξαιρετική τιμή να τιμηθεί με το Χρυσούν Αριστείων Ανδρείας, ανώτατο πολεμικό μετάλλιο, το οποίο σπανιότατα απονέμετο σε γυναίκες για ηρωικές πράξεις τους στο Πεδίο της Μάχης»

Επιμέλεια: Κλήμης Όμηρος

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ 490 Π. Χ. ΔΙΕΧΥΛΟΣ 525; Π. Χ. - 456; Π. Χ.

Επιμέλεια : Κλήμης Όμηρος

Το άγαλμα του Μιλτιάδου και η μνημειακή στήλη με το επίγραμμα (του Σιμωνίδη του Κεϊου)
"Ε.Ι.ΙΗΝΩΝ ΠΡΟΜΙΑΧΟΥΝΤΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΧΡΥΣΟΦΟΙΣΙΝ ΜΗΔΩΝ ΕΣΤΟΡΕΣΑΝ ΔΥΝΑΜΙΝ"
του βρίσκονται στον αρχαιολογικό χώρο του Τυμβού του Μαραθώνος

Η συμπλήρωση 2500 χρόνων από την μάχη του Μαραθώνα, μας βρήκε να έχουμε ξεχάσει αυτή την μεγαλειώδη νίκη των Αρχαίων Ελλήνων. Συμμετέχουμε στην επέτειο με το παρακάτω κείμενο. Έτσι για να θυμηθούμε!!

Πηγή: Διαδίκτυο

Πολύ προτού αναμετρηθούν στο ένδοξο πεδίο της μάχης του Μαραθώνα, Έλληνες και Πέρσες είχαν «κονταροχτυπηθεί» με στόχο την επικράτηση στις ευημερούσες ελληνικές αποικίες της Μικράς Ασίας. Ήδη περί τα μέσα του 6ου π.χ. αιώνα οι ιωνικές πόλεις, πλην της Μιλήτου, είχαν περιέλθει η μία μετά την άλλη στις κατακτήσεις του γειτονικού κράτους της Λυδίας, υπό τον βασιλιά Κροίσο. Εκμεταλλευόμενες ωστόσο την ήπια κατά κανόνα κυριαρχία των Λυδών, οι μικρασιατικές πόλεις εξακολούθησαν να ακμάζουν στους τομείς του εμπορίου και της τέχνης. Η ουσιαστική υποδούλωσή τους ήρθε μερικά χρόνια αργότερα, όταν ο βασιλιάς των Περσών Κύρος επικράτησε έναντι του Κροίσου στη μάχη των Σάρδεων το 547 π.χ. και προήλασε θριαμβευτικά ως τα μικρασιατικά παράλια. Η περσική αυτοκρατορία των δεκάδων εκατομμυρίων υπηκόων, υπερδύναμη της εποχής και αντίπαλον δέος των ελληνικών πόλεων, εξαπλώθηκε ταχύτατα «καταπίνοντας» ολόκληρο σχεδόν τον τότε γνωστό κόσμο, από τον ποταμό Ινδό ως την Αίγυπτο και από την Κασπία Θάλασσα ως τα ανατολικά παράλια του Αιγαίου. Αντίθετα, στον γεωγραφικό χώρο που καλύπτει σήμερα το ελληνικό κράτος υπήρχαν διάσπαρτες δεκάδες μικρές και μεγάλες αυτόνομες πόλεις-κράτη, με ισχυρότερες τη «στρατοκρατούμενη» Σπάρτη και την ακμάζουσα Αθήνα των 250.000 κατοίκων.

Πίσω στη Μικρά Ασία το νέο καθεστώς απαιτούσε τώρα την τακτική καταβολή δυσβάσταχτων φόρων υποτέλειας από τις υπόδουλες ελληνικές πόλεις της Ιωνίας, καθώς και τη συνεισφορά τους με στόλο και στρατό στην περσική πολεμική μηχανή, ενώ για τη διοίκησή τους οι Πέρσες είχαν τοποθετήσει Έλληνες τυράννους της απόλυτης εμπιστοσύνης τους. Έτσι λοιπόν, στο πλαίσιο των κατακτητικών πολέμων που επεχείρησε το 513 π.χ. στα βόρεια του ποταμού Δούναβη ο περσής βασιλιάς Δαρείος Α' - «Ο Μέγας Βασιλεύς» για τους

υπηκόους του -, αναγκάστηκαν να τον συνοδεύσουν με άνδρες και πλοία όλοι οι τύραννοι της Ιωνίας. Αν και το αποτέλεσμα δεν ήταν το επιθυμητό, ο Δαρείος κατάφερε τουλάχιστον να πατήσει γερά πόδι στα ευρωπαϊκά εδάφη, προσαρτώντας ολόκληρη τη Θράκη και θέτοντας υπό πλήρη έλεγχο τα νευραλγικής σημασίας στενά του Ελλησπόντου. Η Ελλάδα αποτελούσε ούτως ή άλλως τον επόμενο στόχο στον χάρτη επιχειρήσεων του Δαρείου, ο οποίος ήθελε να εξασφαλίσει την περσική κυριαρχία και στις δύο όχθες του Αιγαίου. Όσα επακολούθησαν τα επόμενα χρόνια στην Ιωνία απλώς επέσπευσαν την αναπόφευκτη σύγκρουση των δύο πλευρών, προσφέροντας στον βασιλιά των Περσών το πρόσχημα που ζητούσε για την κατά μέτωπο επίθεση στη μητροπολιτική Ελλάδα.

Η διάχυτη δυσαρέσκεια των Ελλήνων της Μ. Ασίας, οι οποίοι εκτός από βασικές ελευθερίες έχαναν σταδιακά και τον έλεγχο του εμπορίου, έστρωσε γρήγορα τον δρόμο προς μια γενικευμένη εξέγερση. Αφορμή στάθηκε μια αποτυχημένη εκστρατεία του πέρση σατράπη της Ιωνίας με στρατό και στόλο, το 500 π.χ., στη Νάξο. Υποκινητής της εξέγερσης ήταν ο Έλληνας τύραννος της Μιλήτου Αρισταγόρας, ο οποίος είχε δεσμευθεί να συνδράμει τους εξόριστους ολιγαρχικούς του νησιού προκειμένου να αρπάξουν την εξουσία από τους δημοκρατικούς. Το 499 π.χ., μετά την αποτυχία της εκστρατείας, ο εκτεθειμένος Έλληνας τύραννος, μη έχοντας τίποτε άλλο να κάνει, αποφάσισε να ηγηθεί της «εν τη γενέσει» επανάστασης, για την αποτίναξη του περσικού ζυγού από τις ελληνικές πόλεις της Μ. Ασίας. Στην πορεία της ιωνικής επανάστασης, όπως έμεινε στην ιστορία, ο Αρισταγόρας έκανε έκκληση στις πόλεις της μητροπολιτικής Ελλάδας να ενισχύσουν τον αγώνα των αδελφών πόλεων. Στο κάλεσμα αυτό ωστόσο ανταποκρίθηκαν θετικά δυο μόνο πόλεις, η Αθήνα, που έστειλε αμέσως 20 πολεμικά πλοία, και η Ερέτρια, που συνεισέφερε άλλα πέντε.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ 490 Π. Χ. ΔΙΕΧΥΛΟΣ 525; Π. Χ. - 456; Π. Χ.

Οι πρώτες επιτυχίες της εξέγερσης, που εκτεινόταν από τα στενά του Βοσπόρου ως και την Κύπρο έδωσαν σταδιακά τη θέση τους σε αλληπάλληλες ήττες για να καταλήξουν το 494 π.χ. σε πανωλεθρία στη ναυμαχία της Λάδης και αμέσως μετά στην ολοσχερή καταστροφή της Μιλήτου. Αν και οι δυνάμεις των Αθηναίων και των Ερετριέων είχαν προ πολλού αποσυρθεί, η σύντομη ανάμειξή τους ήταν αρκετή για να προκαλέσει την οργή του Δαρείου, ο οποίος ορκίστηκε άμεση εκδίκηση. Ούτως και έπραξε, στέλνοντας το 492 π.χ. τον στρατηγό και γαμπρό του Μαρδόνιο στην Ελλάδα, με χιλιάδες στρατιώτες και εκατοντάδες πλοία. Αφού διέσχισε τον Ελλήσποντο και τη Θράκη και υπέταξε με τον στόλο του τη Θάσο, κατευθύνθηκε από ξηρά και θάλασσα προς τη Δυτική Μακεδονία. Ενόσω όμως έπλεε ανοιχτά του ακρωτηρίου του Αθωνα, ο περσικός στόλος έπεσε θύμα αντίξοων καιρικών συνθηκών που ανάγκασαν τον Μαρδόνιο να επιστρέψει άπραγος στη βάση του, κατά 300 πλοία και 20.000 άνδρες «φτωχότερος».

Έπρεπε να παρέλθει μια διετία προκειμένου οι περσικές δυνάμεις να ανασυνταχθούν και να επιστρέψουν δριμύτερες στον στόχο τους. Με νέα πρόσωπα στην ηγεσία του στρατού, τον Δάτη επικεφαλής του πεζικού και τον Αρταφέρνη αρχηγό του στόλου, και με μυστικοσύμβουλο και οδηγό τον πρώην τύραννο των Αθηνών και γιο του Πεισιστράτου, Ιππία, που είχε προ πολλού αυτομολήσει στους Πέρσες, ο Δαρείος επέλεξε νέο δρομολόγιο. Τον Αύγουστο ή τον Σεπτέμβριο του 490 π.χ., με αφετηρία την Κιλικία, ο στόλος του έπλευσε στη Σάμο και ύστερα από σύντομη στάση στη Νάξο έβαλε πλώρη για την Ερέτρια, τον πρώτο σταθμό της περσικής επίθεσης-τιμωρίας. Έπειτα από έξι ημέρες σθεναρής αντίστασης, το ευβοϊκό λιμάνι έπεσε με δόλια μέσα στα χέρια των Περσών, η πόλη πυρπολήθηκε εκ βάθρων και οι κάτοικοί της εστάλησαν αιχμάλωτοι στα βάρη της Ασίας. Τώρα είχε έρθει η ώρα της Αθήνας. Με τις υποδείξεις του Ιππία, ο πάνοπλος στόλος προσάραξε στο ανέμεμο ανατολικό τμήμα του κόλπου του Μαραθώνα και αποβιβάστηκε στη μικρή εύφορη πεδιάδα, 40 χιλιόμετρα βορειοανατολικά της πόλης των Αθηνών. Εκεί ήλπιζε ο Ιππίας να εξασφαλίσει τη συνδρομή παλαιών φίλων και οπαδών του πατέρα του.

Για τον ακριβή αριθμό των Περσών που παρατάχθηκαν στις ακτές του Μαραθώνα οι απόψεις δίστανται. Άλλοι μιλούν για μια τρομακτική δύναμη 110.000 ανδρών, άλλοι για 70.000, άλλοι για 50.000, για 25.000 ή ακόμη και για 15.000. Πιθανότατα η αλήθεια βρίσκεται κάπου στο μέσον, δεδομένου ότι ο στρατός μεταφέρθηκε, σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, με 600 περίπου πολεμικά και μεταγωγικά πλοία. Το σίγουρο είναι πάντως ότι οι Πέρσες υπερείχαν αριθμητικά των Αθηναίων που παρατάχθηκαν σύντομα απέναντί τους.

Μόλις οι Αθηναίοι πληροφορήθηκαν την άφιξη των Περσών στην Αττική, έστειλαν τον ημεροδόμο Φειδιππίδη στη Σπάρτη προκειμένου να εξασφαλίσουν τη βοήθεια της στρατιωτικής υπέρδυναμης της Πελοποννήσου. Την απόσταση των 240 χιλιομέτρων που χωρίζει τις δύο πόλεις θρολείται ότι την κάλυψε σε δύο ημέρες, ωστόσο η απάντηση των Σπαρτιατών υπήρξε αποκρινωτική. Σύμφωνα με τις τοπικές θρησκευτικές

παραδόσεις τους, δεν ήταν σε θέση να εκστρατεύσουν τόσο μακριά από τη γενέτειρά τους και να εμπλακούν σε εχθροπραξίες πριν από την παρέλευση της πανσελήνου, ήτοι πριν από έξι τουλάχιστον ημέρες. Παράλληλα όμως δεν επιθυμούσαν να εγκαταλείψουν τη βάση τους και για τον πρόσθετο λόγο ότι υπέβασκε ο φόβος μιας γενικευμένης επανάστασης των ειλωτών.

Τελικά, στις κορυφές των λόφων που «επιβλέπουν» την πεδιάδα του Μαραθώνα παρατάχθηκαν 10.000 Αθηναίοι και 1.000 Πλαταιείς. Αξιοσημείωτο είναι ότι η γειτονική πόλη των Πλαταιών είχε πρόσφατα περιέλθει στην αθηναϊκή κυριαρχία, έθεσε όμως πρόθυμα ολόκληρη τη στρατιωτική της δύναμη στη διάθεση των Αθηναίων για την αντιμετώπιση του κοινού εχθρού. Ύστερα από πρόταση του στρατηγού Μιλτιάδη αποφασίστηκε να αντιμετωπιστούν οι Πέρσες μακριά από την πόλη της Αθήνας, για να μη μετατραπεί η αναμέτρηση σε στενή πολιορκία εντός των τειχών. Οι δύο αντίπαλοι στρατοί παρατάχθηκαν αντικριστά, σε απόσταση 1,5 περίπου χιλιομέτρων και έτσι έμειναν για τις επόμενες πέντε ημέρες. Το γενικό πρόσταγμα στο ελληνικό στράτευμα κατείχε κάθε ημέρα ένας από τους δέκα αθηναίους στρατηγούς, καθένας εκ των οποίων εκπροσωπούσε μία από τις φυλές της Αθήνας.

Από την πρώτη ημέρα οι απόψεις στο ελληνικό στρατόπεδο δίσταντο. Οι μισοί εκ των στρατηγών διατράνωναν ότι ήταν πολύ λίγοι για να υψώσουν ανάστημα έναντι των Περσών, ενώ οι άλλοι μισοί, με κύριο εκφραστή τους τον Μιλτιάδη, επέμεναν να προχωρήσουν πάραυτα σε μάχη. Από το αδιέξοδο της ισοψηφίας και της απραξίας ήρθε να βγάλει τους Αθηναίους ο σεβάσμιος πολέμαρχος Καλλίμαχος ο Αφιδναίος, η γνώμη του οποίου είχε βαρύνουσα σημασία και ήταν σύμφωνα με τον νόμο ισοδύναμη με εκείνη των στρατηγών. Αφού η πλάστιγγα έγειρε προς την ανάληψη δράσης, καθένας από τους πέντε στρατηγούς που είχαν αποφανθεί υπέρ της μάχης παραχωρούσε την ημέρα της αρχιστρατηγίας του τη θέση του στον Μιλτιάδη, αφήνοντάς στη δική του ευχέρεια την επιλογή της κατάλληλης στιγμής για επίθεση. Αν και δέχθηκε την τιμή, ο 60χρονος τότε στρατηγός περιέμενε διακριτικά την ημέρα της δικής του αρχιστρατηγίας προκειμένου να εμπλακεί σε μάχη.

Η ελληνική πλευρά, που δεν διεθετε ούτε ιππικό ούτε τοξότες, γνώριζε ότι δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει τους Πέρσες ιππείς σε ανοιχτό πεδίο. Όταν λοιπόν λίγο πριν από την αυγή της έκτης ημέρας οι Αθηναίοι πληροφορήθηκαν ότι το περσικό ιππικό απουσίαζε προσωρινά από το στρατόπεδο, κατάλαβαν ότι αυτή ήταν η ιδανική συγκυρία για τη μάχη. Αφού και οι θυσίες προς τους θεούς απεβήσαν αίσιες, ο Μιλτιάδης διέταξε κατά μέτωπο επίθεση και τότε ο στρατός του διηύσισε την απόσταση του 1,5 περίπου χιλιομέτρων - 8 στάδια - που τον χώριζε από την πρώτη γραμμή των αντιπάλων τρέχοντας με αλαλαγμούς, για να δυσκολέψει τους Πέρσες τοξότες να βρουν τον στόχο τους. Ήταν πλέον η στιγμή να τεθεί σε εφαρμογή η ιδιοφυής τακτική του Μιλτιάδη, η λεγόμενη «λαβίδα».

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Το γέλιο κάνει καλό

Δια την αντιγραφή
Κλήμης Όμηρος

Ιδιωτικό Σχολείο

Σε ένα σχολείο με πλουσιόπαιδα βάζει η δασκάλα άσκηση για τη χρήση του επιρρήματος "προφανώς" στις προτάσεις.

Ξεκινάει η Ζέτα, κόρη βιομήχανου:

- Προχθες στη δεξίωση, δοκίμασα τα ορεκτικά και ήταν πολύ αλμυρά.

Προφανώς το χαβιάρι δεν ήταν καλής ποιότητας.

- Μπράβο Ζέτα, λέει η δασκάλα και δίνει το λόγο στον Αρθούρο.

- Το Σάββατο κατεβήκαμε στο γκαράζ και είδα μόνο τη Bugatti και τη

Bentley. Προφανώς ο μπαμπάς είχε πάει βόλτα με τη Rolls Royce.

Σειρά της Έλενας:

- Το καλοκαίρι πήγαμε κρουαζιέρα με τη μεγάλη μας θαλαμηγό.

Προφανώς το μικρότερο σκάφος έμεινε στην ιδιωτική μαρίνα μας.

- Μπράβο Ελενίτσα, λέει η δασκάλα και αναγκαστικά δίνει το λόγο και

στον Τοτό:

- Το καλοκαίρι που ήμουν στο χωριό, είδα τη γιαγιά να αρπάζει τη

Financial Times του μπαμπά από το τραπέζι και να τρέχει προς το βουνό.

Προφανώς την είχε πιάσει κόψιμο...!!!!

Αγροτικό

Ένας αγρότης είχε ένα πολύ μεγάλο αγρόκτημα με μια ωραία λίμνη στο πίσω μέρος του. Μια μοναχική βραδιά, αποφάσισε να πάει βόλτα μέχρι τη λίμνη. Καθώς πλησίαζε, κάνοντας το τρίτο τσιγάρο, άκουσε φωνές και γέλια. Όταν έφτασε στη λίμνη είδε πολλά γυμνά κορίτσια να παίζουν μέσα στα νερά.

Μόλις όμως αυτά κατάλαβαν την παρουσία του, πήγαν βαθιά για να μη φαίνονται. Ένα από τα κορίτσια του φώναξε : « Δεν πρόκειται να βγούμε αν δε φύγεις.....»

«Ναι, σιγά μην ήρθα για να σας δω να κολυμπάτε γυμνές. Εγώ απλά ήρθα να ταΐσω τον κροκόδειλό !!»

Εφημ. "Λαός"

Διαδίκτυο

Γεώργιος Σουρής

Το 2010 συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τον θάνατο του μεγάλου σατιρικού ποιητή Γεωργίου Σουρή. Επειδή ο λαός μας έχει ανάγκη από τη Σάτιρα, για να μη ξεχνάει ποτέ ποιος ήταν, τι είναι και κυρίως τι δυνατότητες έχει ως λαός, σας βάζουμε στο κλίμα της σάτιρας με δυο επίκαιρα σατιρικά ποιήματα, του μεγάλου ποιητού μας.

Φόροι

Βαλετε φόρους βάλετε εις την πτωχή μας ράχη
ποτίστε με το αίμα μας την άρρωστη πατρίδα.
Σεις το κρασί και τον καπνό να πίνετε μονάχοι
κι εμείς να σας κοιτάζουμε με μάτι σαν γαρίδα.
Βαριά φορολογήστε μας και το νερό που τρέχει...
βάλετε φόρους βάλετε, κι η ράχη μας αντέχει.

Ό,τι καλό κι αν έχουμε απάνω μας ας μείνει
στα πρόσωπά μας ας χυθεί του μαρμαριού το χρώμα
Μ' εμάς το ισοζύγιο του έθνους μας ας γίνει,
φορολογήστε και αυτή τη σάρκα μας ακόμα.
Του κρέατός μας κόβετε καμμιά παχειά λωρίδα
και τρώγετέ την λαίμαργα μαζί με την πατρίδα.

Τεμπελιά

Δεν έχω κέφι για δουλειά,
πάλι με δέρνει τεμπελιά
και κάθομαι στο στρώμα...
Βρίσκω το σώμα μου βαρύ
και ό' η γη δεν με χωρεί
κι ο ουρανός ακόμα.
Κακά νομίζω τα καλά
και βλέπω μια στα χαμηλά
και μια κοιτώ απάνω...
Σ' αυτόν τον κόσμο τον χαζό
ας ημπορούσα να μη ζω,
μα... δίχως να πεθάνω!!

Μη ξεχνάτε ότι :

1. Την Βασιλόπιτα του Συλλόγου θα την κόψουμε στο Γραφείο με μια γιορτινή εκδήλωση στις 20 Ιανουαρίου 2011, ημέρα Κυριακή και ώρα 11.00.
2. Τον Καθιερωμένο Φασουλονταβά θα τον απολαύσουμε την Κυριακή των απόκρεω 20 Φεβρουαρίου με ώρα σύναξης 11.00. Βεροιώτισσες, προετοιμάστε τις κατσαρόλες σας !!!

Νέα από την Πόλη μας

Προσκεκλημένοι της Νομαρχίας Ημαθίας ήταν για δύο ημέρες δέκα Ισπανοί δημοσιογράφοι, στο πλαίσιο των πολιτικών προώθησης του τουριστικού προϊόντος του Νομού μας.

Κατά την παραμονή τους ξεναγήθηκαν στον αρχαιολογικό χώρο της Βεργίνας, στην πόλη της Βέροιας και το Βυζαντινό Μουσείο, στην Νάουσα, στη σχολή Αριστοτέλη και τον Άγιο Νικόλαο.

Την παραμονή της αναχώρησής των παρακάθισαν σε δείπνο που τους παρέθεσε ο Νομάρχης Κώστας Καραπαναγιωτίδης, ο οποίος αναφέρθηκε στα ιστορικά, πολιτιστικά, φυσικά ενδιαφέροντα της περιοχής μας και τους προσέφερε πλούσιο ενημερωτικό υλικό για το Νομό, καθώς και αναμνηστικά δώρα.

Οι Ισπανοί δημοσιογράφοι μίλησαν με τα καλλίτερα λόγια για την Ημαθία, την Βεργίνα και τη ζεστή φιλοξενία στην διήμερη παραμονή τους.

Εφημ. "Βέροια"

Δωρεές στο Δήμο Βεροίας. Δημοσιεύθηκε η δημόσια διαθήκη της Κορνηλίας χήρας Ευθυμίου Καραναστάση, η οποία κατέλειπε στο Δήμο Βεροίας σημαντικά περιουσιακά στοιχεία, τόσο ακίνητα και οικόπεδα, όσο και χρηματικά ποσά και κινητά αντικείμενα.

Σε ειδική τελετή στο Νοσοκομείο Βεροίας, ανακοινώθηκε η δωρεά ενός πλήρως εξοπλισμένου ασθενοφόρου για τις ανάγκες του ιδρύματος από τον ιδιώτη κ. Νικόλαο Ξενιτίδη από την Πέλλα, στην μνήμη του αδελφού του και επί τη αναλήψει των καθηκόντων του Διοικητού του Νοσοκομείου Βεροίας Χατζηδημητρίου Νικόλαου. Ως ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τον 83χρονο δωρητή, η Διοίκηση του Νοσοκομείου Βεροίας, θα δώσει το όνομα « Νικόλαος Ξενιτίδης » στην υπό διαμόρφωση Ορθοπαιδική Κλινική.

Ακόμη, η δήμαρχος κ. Ουσουλτζόγλου ανακοίνωσε και μια ακόμη προσφορά εκ μέρους του οδοντίατρου κ. Νίκου Χαμαλή, ο οποίος χάρισε στο Δημοτικό Ιατρείο τον εξοπλισμό του οδοντιατρείου του, μετά την συνταξιοδότησή του την 31/12/2010. Η δήμαρχος ευχαρίστησε δημόσια τον κ. Χαμαλή.

Εφημ. "Λαός"

Εμείς ευχόμαστε όλο και περισσότεροι συμπολίτες μας να μιμηθούν τους ανωτέρω, αν μπορούν, γιατί οι ανάγκες των ιδρυμάτων και σωματείων κοινής ωφέλειας συνεχώς αυξάνονται.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Α. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Εκτιμητής Μηχανικός Εθν. Τραπεζής ΑΕ.
Κορυτσάς 13 - Κηφισιά
Τηλ. Κιν: 6972 0945 16

Εντυπωσιασμένη η Άννα Διαμαντοπούλου. Εντυπωσιάσθηκε από την δουλειά που γίνεται στη Βιβλιοθήκη της Βέροιας η Υπουργός Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου. Η Υπουργός επισκέφτηκε την Βιβλιοθήκη της Βέροιας και δεν δίστασε να δηλώσει ότι η

« Βιβλιοθήκη της Βέροιας αποτελεί φάρο σε παγκόσμιο επίπεδο »

Η δήλωση αυτή αποτελεί άλλη μια διάκριση για την δημόσια Βιβλιοθήκη, που με τον τρόπο λειτουργίας της αποτελεί παράδειγμα για μίμηση.

Εφημ. "Βέροια"

Θεμελιώθηκε η « Γέφυρα Αδελφών Κούσιου » στην περιοχή του παλιού κτηνιατρείου. Με την παρουσία του ενός εκ των δύο αδελφών - δωρητών του χρηματικού ποσού (2.5 εκατ. Ευρώ)- πραγματοποιήθηκε η τελετή θεμελίωσης της πολυπόθητης γέφυρας που θα συνδέσει την περιοχή του Προμηθεά με την υπόλοιπη Βέροια.

Τον αγιασμό της θεμελίωσης της γέφυρας «Κούσιου» τέλεσε ο μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ.κ. Παντελεήμων. Μετά το τέλος της ακολουθίας, η Δήμαρχος Βεροίας Χαρούλα Ουσουλτζόγλου και εκπρόσωπος της « Διαχειριστικής επιτροπής δωρεάς αδελφών Κούσιου », που αποτελείται από τους Γιώργο Πράπα, Νικόλαο Παπαγιάννη και Κώστα Τσιλογιάννη, η οποία έκανε και τον χαιρετισμό.

Στη συνέχεια, ο δωρητής Ιωάννης Κούσιος, ο Μητροπολίτης και η Δήμαρχος τοποθέτησαν την αναθηματική πλάκα.

Εφημ. "Λαός"

Κηδεύτηκε στις 8 Νοεμβρίου, δημοτική δαπάνη, η Δωρήτρια του Δήμου Βέροιας συγγραφέας συμπολίτισσα κ. Βούλα Χατζίκου. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στον Ι. Ναό Αγ. Αντωνίου και την εκλιπούσα συνόδευσαν στην τελευταία της κατοικία πολλοί συμπολίτες και φίλοι της, ενώ δίπλα στη σορό παραβρίσκονταν στη διάρκεια της τελετής τέσσερις κοπέλες με παραδοσιακές Βεροιώτικες ενδυμασίες. Τον επικήδειο εκφώνησε η Δήμαρχος Βέροιας κ. Χαρίκλεια Ουσουλτζόγλου Γεωργιάδη.

Διαδίκτυο

ΦΡΥΔΑΚΗ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ ΑΛΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ηρώων Σκοπευτηρίου 35 - 39
Καισαριανή
Τηλ: 210 7238063 Κιν: 6936 376765

Ευχαριστήριο

Για τα συγχαρητήρια που απεύθυνε ο Σύλλογός μας, για για την επανεκλογή της Δημάρχου Βεροίας κ. Ουσουλιτζόγλου Χαρούλας, πήραμε την παρακάτω απάντηση.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Email: presveria@otenet.gr

www.veria.gr

Βεροια 16 Νοεμβρίου 2010

Αγαπητέ Πρόεδρε κ. μέλη του ΔΣ του Συλλογου Βεροίων
Αθηνών

Σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου, για τις θερμές
ευχές σας. Οι σκέψεις και οι ευχές σας μας δίνουν τη δύναμη να
συνεχίσουμε με διαφάνεια, εντιμότητα, χωρίς διαχωρισμούς, χωρίς
αγκυλώσεις, χωρίς προκαταλήψεις, με σεβασμό στην διαφορετική
αποψη, τον αγώνα για το καλό της Βεροίας της πόλης που ζούμε κι
αγαπάμε.

Η ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΟΥΣΟΥΛΤΖΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όπως μας ενημέρωσε η Εταιρεία Μελετών & Πολιτισμού Ν. Ημαθίας, κυκλοφόρησε ο πρώτος τόμος του Επιστημονικού Περιοδικού της «Μελετήματα Ημαθία»

Ο τόμος παρουσιάστηκε την Τετάρτη 29/9/10 στο Α' επιστημονικό συνέδριο «Ημαθία» Ιστορία - Αρχαιολογία - Τέχνη - Λαογραφία, και σε αυτό, παρουσιάζονται δέκα επιστημονικές μελέτες σχετικές με την Ημαθία, αρχής γενομένης από τα ρωμαϊκά χρόνια.

Για τον Σύλλογό μας, η εταιρεία όρισε σε 25 ευρώ την τιμή του τόμου.

Όσα από τα μέλη μας επιθυμούν να το αποκτήσουν να ενημερώσουν τον Γραμματέα μας ώστε η εταιρεία να στείλει τα αντίτυπα συγκεντρωτικά.

Κρίνουμε ότι, για τα μέλη του Συλλόγου της δεύτερης γενιάς, είναι ένα χρήσιμο εργαλείο μέσα από το οποίο θα γνωρίσουν άγνωστες πτυχές της ιστορίας της Βεροίας.

Δρομολόγια του ΚΤΕΛ Ημαθίας

Καθημερινά

Από Κηφισό (Τηλ. 210 5120887)

Για Βεροια - Νάουσα

Ωρα αναχώρησης 08:30 και 15:00

Από Πρακτ. Βεροίας (Τηλ. 2331022790)

Για Αθήνα

Ωρα αναχώρησης 08:00 και 15:00

Βασιλική Γιαλαμπρίνου

Συμβολαιογράφος

Σουλίου 4 & Σόλωνος 92

Τηλ: 210 3606429

e-mail: vassiliki_gialamprinou@hotmail.com

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΦΕΙΔΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Πατριάρχου Ιωακείμ 11 - Κολωνάκι

T.K. 106 75

Τηλ: 210 7256522 - 23

E-mail: antigonivefeidou@live.com

Κωνσταντίνα Δημ. Κασαμπαλή

ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ

Ιατρείο: Βασ. Σοφίας 75 Μαρούσι

(Πλησίον Ηλεκτρικού)

Τηλ: 210 8063311 κιν. 6932 091332

Σμυρλής Α. Μάριος

Χειρουργός - Οδοντίατρος

Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών

Ιπποκράτους 209,

τηλ.: 210 6424581 κιν.: 6927 686533

e-mail: asmirlis@yahoo.gr